

Føroya Stórlosja og »losjurnar«

Tá Føroya Stórlosja í bløðunum í dag leggur seg út í kjaki um »losjurnar«, er tað tí, at okkara losjumlímir hava biðið IOGT um at koma við einum úttalili, soleiðis at vit ikki verða sett í samband við tær losjur, sum sjónvarpsendingin herfyri umrøddi.

I fyrstu helvt av skrivi sinum visir Stórlosjan greitt, at okkara fráhaldslosjur onki samband hava við aðrar losjur. Hevði Føroya Stórlosja sett punktum her, hevði hon sagt tað, sum sigast skuldi.

Tianverri heldur skrivið fram við eini lovprikan av,

hvussu nógv límir i tempulriddaralosjunum hava gjørt fyri okkara IOGT losju, og at vit onnur neyvan røkka teimum til kniggja. Síðan verður hildið fram at bera í bætuflika fyri, hvi tempulriddarar og aðrar tilikar losjur eru loyniligar.

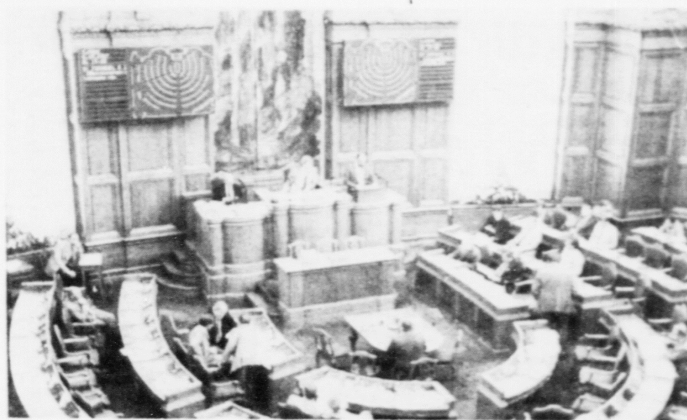
Sagt verður, at tempulriddarar eru góðir límir hjá okkum. Hetta hevur onki við málið at gera. Tað eru eisini límir hjá okkum, sum eru í so nógvum øðrum felagsskapum, t.d. teimum politisku, teir eru minst líka góðir límir og líka góðir at heita á.

Eg skal hvørki forsvara ella døma tempulriddarar

ella aðrar. Tó tykir mær, at sjónvarpsendingin var alt ov einvis ímóti »losjunum«.

Eg dugi bert ikki at skilja, at Føroya Stórlosja skal fáa seg til at koma við einum úttalili, sum fyrst sigur seg onki at hava við loyniligu losjurnar — góðar ella ringar — at gera, og so í sama andadrátti hálva og forsvara Tempulriddararnar. Lat Tempulriddararnar sjálvar um tað.

STUTT SAGT: Okkara IOGT losja hevur onki við losjurnar i sjónvarpinum at gera.

Hann sum gravar eina grøv ...

Nú hevur Oli Breckmann aftur gjørt Føroyum fyrri skomnum!

Nú er tolið uppi

Tað er neyvan dagur, at ein ikki hoyrir um syndarligar avleiðingar av hesum vanlukku styri, vit fingi í vár.

Folk missa arbeiði og við tí kemur vandin við at missa hús og heim. Vit hoyra um fiskimenn, sum koma heim aftur av drúgvum túri og hava kanska vunnið sær eina hampuliga úrtøku. Men ólukkutíð — tá avrokningin kemur, fer meginparturin í skatti.

Er tað hetta, teir ráðandi halda fremur arbeiðshug. Væl at merkja hjá teimum, teir higartil ikki hava tikið arbeiði frá?

Tíðin er komin at fólk av álvara gera vart við seg. Hetta skal vera min áheitan á Føroya fólk. Sig-ið tykkara meining á røtt-

um stað og í rættari tíð. Og tíðin er beint nú.

Av hesum revisor-landsstyri kann ein ikki vænta annað enn tað, vit longu hava roynt. Sjálvir hava teir onga neyð. Væl lentir, sum teir eru, kenna teir als ikki teir trupulleikar, vanliga folkið má baksast við. Men hóast teir ikki kenna tað á egnum kroppi, hava teir helst hoyrt um tað.

At hoyra hesar revisorar tala til folkið er nógv fyrri. Ljóðar væl við nógvum fremmandum orðum. Men vit eru ikki so bytt hóast alt, at vit ikki duga at skilja hvat liggur aftanfyrri. Vit vita eisini hvussu tit hava reviderað og ráðgivið hetta samfelagið sundur og saman. Vorðið sum ráðgevarar. Og nú

skal skattgjaldarin gjalda fyrri tað, tit hava ráðgivið øðrum.

Vøru tit nú menn, so gingi tit undan sum góð fyrmynd. Setið tykkum, sum teir fyrstu, niður í løn. Komið so aftur og biðið onnur um at spara. Tá eru tit meira upp á líka fót.

Men so gott trúgvi eg ikki um tykkum. Heldur ikki tey mongu, sum eg dag og dagliga tosi við. Leggið frá tykkum. Skjótast gjørligt. Tað verður frægasta gerðin, tit kunnu gera, og latið onnur sleppa frammat, sum ikki eiga part í teirri neyðini, tit sig samfelagið er komið út í.

Joannes í Innistovu

Forerdu fiskivinnuna til stórkapitalistar

Í 14. September næstseinstasta leygardag, hevði Hergeir Nielsen eina skulu til Javnaðarflokkin um fiskivinnuna og Javnaðarflokksins leiklut í trupulleikunum hjá henni í dag. Og sum vant so fáa vit alla skyldina.

Loysnin uppá alla framtíð Føroya, hjá Tjóðvfl. hevur verið tvey seinastu 20-30 árin, at vit skuldu seta sjómarkið út, bara fiski alt sjálvir, ið her var. Tað var ivaleyst. Tað, ið vit fiskaðu hjá øðrum, hevði einki at týða. Plagdu at siga um nótaflotan, at hann legði einki eftir seg her, bert ríkaði Hirtshals upp.

Hesum ávaraði Javnaðarflokkurin, við Atla á odda, ímóti. Hann dugdi at siggja, at hetta bar ikki til. Atli visti á, at gongda leiðin var at kempa fyrri rættindum at veiða frá øðrum eisini. Okkara grunnar kundu ikki klára alt, økið var alt ov lítið.

I hesum stríði stóðu Javnaðarflokkurin og Atli púra einsamallir.

Vit minnst, hvussu flokkurin og formaðurin vóru viðfarnir av leiðandi notamonnum, tí ikki var fingið nokk í sáttmálar-nar.

Nú eru hesir menn komnir frammat. Júst í hesum døgum er nokk høvðið

kvett av allari lodnaveiðu í Eysturgrønlandi og trolaraveiðu eystanfyrri. Tað letur ikki í teimum, nú tað er Sundstein, ið laðar uppi. Vit hava mist so nógv hesa stutt tíð, hann hevur sitið sum lögmaður. Gud viti, hvussu sær út um 3 ár.

Veidan hjá teimum fjaru leiðunum og nótaflotin legði so nógv eftir seg til landskassan, at tað mundi gjalda studningin, ið varð latin útróðrarflotanum heima í Føroyum.

Útróðurin her heima er ikki at forsmáa, men striggið verður, tá bert hann er einsamallur um alt.

Atlantsflog
DAVAIR
 ICELANDAIR
SAS
Faroe Travel
 Tlf. 12600

Vit mugu í dag bert ásanna, at tað hevur gingið akkurat, sum partamenninir hjá Hergeir Nielsen vildu hava tað, og sum vit aðrir fryktaðu fyrri. Grunnarnir hjá okkum sjálvum verða oyðdir. Tit tjóðveldismenn hava einki annað at gera enn at sprakla í netinum!

Javnaðarmaður

At Óli enn einaferð hevur bjargað Schluter-skutuni og saman við fremmandahataranum og skattasnyttaranum Glistrup hevur togað asosialu, donsku figgjarlógina í land, kann ikki longur undra ein.

Heldur ikki, at Óli leggur líka lag í, at hann samstundis trýstur tungar byrðar á herðarnar á teimum í samfelagi okkara, sum frammanundan knógva undir tí tunga oki, sum lagt er oman á tey av Schluter-stjórni, tí hvi skuldi hann hugsað um slikt!

Hesin persónur, sum bert hevur eitt vonleyst endamál við politiska virkseminum, nevniliga at berjast móti frælsi, sosialismu og ikki minst stóra »spøkilsinum«, sum hann sær sjálvt á áljosum degi — kommunismuni.

Hesin super-kommunistasosialista-hatarin, sum ikki er komin longur enn til sandkassastøðið, kemur til sjóndar í donskum sjónvarpi við tí yvir-

lysing, at sosialisman er deyð og bjóðar sær til at grava grøvina, um hann fær ein spaka!

Tað er nógv fyrri at hoyra! Nei, Óli, sosialisman er ikki deyð, tað er bert ein ynskireymur í heila tinum. Sosialisman livir í besta velgænde og fer at gera tað eisini langt aftan á, at tin politiska stjórna er dalað, og tú bert ert eitt elatiði komma í søguni.

Socialismuna kann ein ikki drepa, tí hon livir innast inni í menniskjunum; so skulu tey fyrst tynast, men tað er kanska tað, sum verður næsta endamál títt?

Hvat heldur tú tað er, sum hendir í Eystur-europa just nú? Hvat annað er tað enn reindyrkað sosialisma, at folkið reisir seg og krevur sín rætt.

Eitt kann eg siga tær, har fasisman og kapitalisman ráða, sleppur folkið ikki slikt.

Socialisman fer altíð at sigra í longdini, tí folkið,

hvussu kúgað tað enn er, við altíð fáa tað síðsta orðið.

Annars seti eg eitt stórt spurnartekin við, um tað er nakað at reypa av, at sosialisman er deyð, og at sjálgvóðskan í staðin visir sín ljóta gekkaskort alla staðni eisini í Føroyum, har størsta dygdin t.d. úti á bygd einaferð var, at ein hevði ábyrgd av hvørjum øðrum, meðan ein nú ofta fær varhugan av, at loysunnarorðið er: »Vertin á hvat annar fær, eg skal nora mær!»

Fjákur ber tú teg at, Óli, tá ið tú í sjónvarpinum bað um ein spaka, tú stendur longu við honum í hondini og ert í ferð við at grava egnu politisku grøvina, tí sum orðatakið sigur: Hann sum grevur eina grøv til ein annan, dettur sjálvur í hana!»

Við sosialistakvøðu
 Tora Dahl Sandberg

Kritikkur av verandi sølu-politikki og alternativ

Tá eg las hesa grein grein í Sosialinum no. 138, sum John Smith hevur skrivað, tá tonkti eg við mær sjálvum, at hesa »grein áttu allir »Gullkálvar«

Folkaflokksins at listið, bæði teir »Superreisu« og hinir, sum ikki duga at spæla grýla í Jesu navni».

Sjørður Huldúvik